

Dosarul nr. 2ra-1690/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. O. Dvornic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Radu Luțic,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Luțic împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Radu Luțic și a fost menținută hotărârea din 29 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 13 octombrie 2020 Radu Luțic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 04 februarie 2017 în mun. Chișinău, str. Burebista 38 a avut loc un accident rutier cu implicarea automobilului de model „Land Rover” cu număr de înmatriculare xxxx, condus de Todorov Oleg și autoturismul de model „Mercedes E220” cu nr/î xxxxx, condus de Radu Luțic, în acest sens fiind întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 03643882 din 04 februarie 2017.

Prin decizia agentului constatator, conducătorul Todorov Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută la art. 242 Cod contravențional, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă.

Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 03643882 din 04 februarie 2017 și decizia agentului constatator au fost contestate de Oleg Todorov la 09 februarie 2017.

A indicat reclamantul că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 28 septembrie 2018 a fost respinsă contestația înaintată de Oleg Todorov asupra

procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 03643882 din 04 februarie 2017 întocmit în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional și a deciziei de sancționare din aceeași data în privința lui Oleg Todorov, agent constatator Cijov Sergiu, inspector a SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău.

A menționat faptul că, copia hotărârii nu i-a fost eliberată subsemnatului la data pronunțării, astfel la 01 octombrie 2018, Radu Luțic, prin cererea cu nr. 053-64728 a solicitat eliberarea hotărârii pe cauza indicată.

A susținut reclamantul că la 19 septembrie 2019 Radu Luțic, repetat, prin cererea cu nr. 0533-22377, a solicitat eliberarea hotărârii pe cauza indicată.

Prin scrisoarea nr. 07-6-20700 din 23 septembrie 2019 reclamantul a fost informat că cererea privind eliberarea hotărârii indicate a fost expediată conform competenței.

La 07 noiembrie 2019 reclamantul a fost informat, prin scrisoarea nr. 0762-20722 semnată de vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, sediul Centru că, în urma verificării fișei de evidență, cauza sus menționată se află în procedură la judecătorul Chistol Djeta și până în prezent nu a fost transmisă în Direcția Evidență și Documentare Procesuală.

La 08 noiembrie 2019 Radu Luțic, repetat prin cererea cu nr. 5-14-14302/2, a solicitat eliberarea hotărârii pe cauza indicată.

Ulterior, Radu Luțic a fost informat că, hotărârea Judecătoriei Chișinău din 28 septembrie 2018 a fost contestată de Todorov Oleg, iar cauza a fost expediată pentru examinarea recursului la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2020 hotărârea instanței de fond a fost menținută.

Astfel, prin tergiversarea examinării cauzei indicate supra i s-au adus atingere drepturilor de parte vătămată, deoarece compania de asigurări a refuzat repararea prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier până la soluționarea irevocabilă a contestației asupra procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 03643882 din 04 februarie 2017 și deciziei agentului constatator depuse de Todorov Oleg.

A relevă că, automobilul ce-i aparține, de model „Mercedes E220” cu nr/î xxxxx, a fost examinat la 10 martie 2020, fiind întocmit și dosar de daune, iar prejudiciul material încă nu a fost reparat. Respectiv, Radu Luțic ca parte vătămată, din 04 februarie 2017 și până în prezent, din cauza tergiversării examinării cauzei indicate, a fost privat de dreptul la reparația prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier cu implicarea automobilului de model „Land Rover” cu n/î xxxx, condus de Oleg Todorov, motiv din care a considerat că este îndreptățit la repararea prejudiciului moral în baza art. 2 din Legea 87/21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

A menționat că, procedura la caz a durat mai mult de 3 ani, respectiv a consideră că suma de 20.000 de lei ar fi o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

A solicitat reclamantul Radu Luțic constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a contestației înaintată de Oleg Todorov, asupra procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 03643882 din 04 februarie 2017 întocmit în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional și a deciziei de sancționare

din aceeași data în privința lui Oleg Todorov, agent constatator Cijov Sergiu, inspector a SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău; încasarea din bugetul de stat în beneficiul său cu titlu de prejudiciu moral suma de 20.000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Radu Luțic a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 26 februarie 2021, Radu Luțic a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 07 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Radu Luțic și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 1 alin. (1) și (2), 2, 3 alin. (1) și (2), 4 alin. (1)-(3) din Legea nr 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe referitor la faptul că, reclamantul Radu Luțic nu a prezentat probe cu referire la faptul că în legătură cu cauza contravențională a fost demarată la cererea reclamantului acțiune privind încasarea prejudiciului cauzat prin producerea accidentului rutier din 04 februarie 2017 și nici nu este confirmată calitatea sa procesuală, care i-ar permite formularea unei pretenții cu privire la constatarea încălcării termenului rezonabil de examinare a cauzei, în materia pretinselor violări a duratei examinării contestației asupra procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAO 03643882 din 04 februarie 2017 întocmit în baza art. 242 alin.(2) Cod contravențional în privința lui Oleg Todorov, or, în cadrul procedurii contravenționale ultimul a deținut calitatea procesuală de parte vătămată și respectiv nu e în drept să pretindă încasarea prejudiciului în temeiul Legii nr. 87 din 21.04.2011, or acest fapt contravine articolului 6 § 1 din Convenție, ultimul neavând statutul de acuzat.

Instanța de apel a precizat că, articolul 6 § 1 din Convenție sub aspectul său penal, poate fi invocat numai de persoana căreia i s-a înaintat o acuzație. O excepție constituie situația când victima unei infracțiuni pretinde durata nerezonabilă a procedurilor penale în legătură cu imposibilitatea soluționării aspectului civil, și anume examinarea excesiv de lungă a acțiunii sale civile în cadrul procedurilor penale. În această situație poate fi apreciată și durata procedurilor penale, dar începând cu momentul înaintării acțiunii civile, și doar luându-se în considerație criteriile aplicabile procedurilor civile.

Astfel, instanța de apel a conchis că întemeiat prima instanță a constatat că Radu Luțic nu a depus acțiune civilă, corespunzător, reclamantul în asemenea circumstanțe nu poate formula cerere prin care să invoce cauzarea unui prejudiciu și respectiv recuperarea acestui prejudiciu prin încălcarea dreptului său la examinarea cauzei contravenționale în termeni rezonabili, la caz fiind constatat cu certitudine faptul că Radu Luțic nu este subiectul corespunzător care poate pretinde repararea prejudiciului în baza Legii nr. 87 din 21.04.2011.

La 24 septembrie 2021 Radu Luțic a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel

și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, și hotărârea primei instanțe pe care le consideră neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele ierarhic inferioare eronat au interpretat normele de drept aplicabile în speță.

A susținut că instanțele de judecată pripit au ajuns la concluzia că Radu Luțic în cauza contravențională a deținut calitatea procesuală de parte vătămată și respectiv nu e în drept să pretindă încasarea prejudiciului în temeiul Legii nr. 87 din 21.04.2011.

La 07 octombrie 2021, în adresa Ministerului Justiției a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Radu Luțic cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 116).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 iulie 2021 (f. d. 108).

Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 24 septembrie 2021, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat Radu Luțic completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Radu Luțic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Radu Luțic a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Radu Luțic se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru